

Trò ng THPT Trần Hưng Đạo, nếm trải ra số vì c nam sinh
đâm th u bng giáo viên ch nh m. - nh: Ph.Th

Cô giáo b t h c trò qu , ph huynh b t cô qu i, ph huynh t n công cô giáo mang thai, cô giáo b t h c trò súc mi ng b ng n c lau b ng, h c trò đâm th y giáo vì b b t xóa hình xăm... Chuy n gì đang đi n ra n i h c đ ng v y và do đâu mà nên n i...?

Có th th y qua các s vì c đau lòng trên, m t s kh ng ho ng khá nghiêm tr ng đang đi n ra đ i nh ng mái tr ng. C ba ch th t o nên môi tr ng giáo đ c là th y cô, h c sinh và ph huynh hi n nay đ ng nh đ u có “v n đ ”. Sâu xa h n, s kh ng ho ng này có i chính là do v n đ v nh n th c và ph ng pháp giáo đ c.

Ngôi tr ng, k t khi đ c Kh ng T l p ra đã tr thành nh ng ngôi mi u đ n đ d n đ o cho con ng i. Khác v i nh ng mi u đ n th t tôn giáo, nh ng ngôi mi u đ n đó ch y u d y cách s ng, d y làm ng i. N i đó ng i th y th i tr c còn đ c tôn kính h n c cha m (quân s

ph). Các nhà nhỏ, thiếu niên trong suốt hai ngàn năm giáo dục học trò rất nghiêm khắc. Bộ "đồ nghề" đầy đủ của học trò là những bộ kinh sách thánh hiên và một... cây roi mây, những người xét của nhà triết học Will Durant.

Cách giáo dục đầy đủ vẫn còn tồn tại "dâm" cho đến tận ngày nay ở nhiều nước ở Á Đông như nước ta. Những người học trò của các thầy học trước kia không mấy ai không bị đánh đòn, không chỉ ở nhà thầy học mà cả ở nhà, khi làm lỗi. Thậm chí ngày trước nhiều thầy cô còn có những "sáng kiến" trừng phạt học sinh "những ông đồ" học của roi mây roi cá đuối, bắt quỳ lên... v.v. mít.

Vì sao lại luôn có chuyện phạt ở học trò bằng những cách mà ngày nay nhiều người cho rằng đó là "bạo lực", "bạo hành"? Đó là vì người thầy phải kiêm nhiệm hai vai trò, trước tiên là người lập trật tự cho lớp học và sau đó là người truyền dạy kiến thức. Nếu không tồn tại để trừng phạt trong lớp thì sẽ không sao có thể truyền dạy được gì.

Hãy cố gắng tưởng tượng đến một cô giáo ngày nay, người phải phải trách nhiệm lập học đến 40 - 50 đứa trẻ mà người ta thường so sánh là "nhốt quạ, nhốt ma, thối ba học trò". 40 - 50 đứa trẻ có xu hướng phát triển 40 - 50 môi trường giáo dục gia đình, xã hội khác nhau. Hãy hình dung ra sẽ lúng túng của các cô giáo, nhất là các bậc tiểu học, khi luôn phải vẫn phải trật tự cho một đám đông trẻ con già đã rất ý thức về "dân chủ" hay "quyền trẻ em", những đứa trẻ khá đặc biệt của người cha mẹ gia đình nên cũng thường hay ngỗ ngược.

Cách nhanh nhất để lập trật tự có lẽ là xô phạt và đôi khi đi kèm đó trẻ nên quá đà. Hầu như ít có thầy cô nào trong đời giáo dục của mình dám tự nhận là mình chưa từng xô phạt học trò bằng một hình thức "bạo lực" nào đó. Nhiều người hay đánh học trò cũng rất day dứt, băn khoăn về điều đó, những học sinh cho rằng đó là do "nhốt tâm" giáo dục của mình, còn nếu không thì đã bị một học trò. Điều hình nhất cho tâm thức này là trường học học phẩm học tiêu của một cô giáo suốt ba tháng không giáo dục nào cho học sinh.

Người thầy ngày xưa rất tôn nghiêm, rất đặc biệt trong việc. Ngày xưa người ta gọi các thầy cô là những nhà "mô phạm", có nghĩa là những người mô phạm theo. Người thầy là những người góp công lớn để tạo nên nhân cách cho những đứa trẻ.

Ngày nay, xã hội vẫn đặt ra những yêu cầu như vậy đối với người thầy, nhưng vậy mà người ta thường nghĩ đến cho việc xử lý các phạm lỗi của xã hội nhìn chung cho thầy cô, cho ngành giáo

đọc.

Trách nhiệm, sự đòi hỏi của xã hội thì vẫn vậy, nhưng sự trống vắng thì không đồng nghĩa. Người thầy ngày nay không còn đồng nghĩa đáng. Nhưng khó khăn về kinh tế, lòng người bồng bột bèo trôi khiến cho nhiều người buốt lạnh có những mặt "quan hệ kinh tế" đi với phụ huynh, học sinh. Cái uy của người thầy cũng mất dần theo đó. Trong con mắt nhiều phụ huynh và học sinh, người thầy có khi chỉ là người "bán chữ", thậm chí là "buôn chữ" con chữ theo những lợi ích thêm, học thêm gần đây.

Người giáo viên bao đời nay dân gian phải có câu chua chát: "Chuột chui cùng sào mọt vào sọt phở". Với tình trạng kéo dài nhiều năm qua đó, ngành sư phạm làm sao thu hút được nhiều những người nhiệt tâm, những người thu hoạch trí tuệ tinh hoa để phát triển giáo dục, và cũng là phát triển xã hội, đất nước?

Đành đi tìm của biển dưới trời coi thế nào nghề giáo chính là việc mất phụ huynh, mất người có trí tuệ, bắt buộc mất cô giáo quý giá và người đi xin lỗi phụ huynh và học sinh vì đã bắt con ông ta quỳ. Dù đó có phần lỗi về cô giáo, nhưng dù lòng xã hội đã rớt phẫn nộ lên án hành động của người phụ huynh kia. Phẫn nộ thì phẫn nộ, nhưng chúng ta cần phải làm gì để những câu chuyện đau lòng trên không tiếp tục xảy ra?

Giới pháp chính là cách giáo dục. Đã đời lúc chúng ta phải học cách giáo dục không dùng đòn roi mà vẫn thành công các nước tiên tiến hiện nay, thay vì chỉ tìm kiếm những kiến thức vẫn viết cung cấp cho học trò. Đã đời lúc chúng ta phải nâng tầm ngành giáo dục, nâng cao vị thế người thầy, không để tình trạng nhà giáo có những "mặt cảm xã hội" kiểu như những chú "chuột chui cùng sào"...

Bởi nếu nền giáo dục của một đất nước mà cứ chìm trong khủng hoảng, người ta có thể làm hỏng đi một vài thế hệ...

Đoàn Đột (Mặt Trời giời).